

afhjulpne. Thi at den har Mangler, er jeg ganske klar over.

Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) gav et ganske forkert Referat af mine Udtalelser forleden Dag. Det er en Tilsnigelse, som jeg vil protestere imod. Han sagde — Fortrykket Sp. 904 —: „Det ærede Medlem sagde: Skulle vi nu snydes for Retsreformen, skulle vi nu snydes for de Fremskridt, der fremkomme ved, at Retsreformen gennemføres? Her ligger ogsaa en aaben Erkendelse af, at der ved Retsreformens Gennemførelse vil ske store Fremskridt“. Det har jeg slet ikke sagt, aldeles ikke. Det, jeg har sagt, er: „Vi fik imidlertid denne Retsreform, der vel i mange Retninger var en daarlig Retsreform, men dog paa adskillige Omraader ydede visse Fremskridt“. Det ærede Medlem vil se, at der er stor Forskel paa det, jeg her sagde, og det, det ærede Medlem lægger mig i Munden. Jeg har ikke sagt, at der vil ske „store Fremskridt“, nej, jeg har sagt, at det er en halveret og barberet Retsreform, en i og for sig ufyldstgørende Retsreform, men at det er en Retsreform, og paa visse Omraader betyder Fremskridt, og at det er nødvendigt for at komme videre, at vi faa den ud af Verden paa en eller anden Maade, enten ved at den bliver gennemført, eller ved, at den bliver kasseret. Det sidste er jeg enig med den højtærede Justitsminister i vanskeligt lader sig gøre, thi saa vil der maaske gaa en uoverskuelig Aarrække, inden vi komme til en Reform igen. Derfor mener jeg, skønt mine Partifæller den Gang stemte imod den, at vi nu bør gaa til dens Gennemførelse, da det har vist sig, at vi ikke have kunnet faa den bedre. Det Parti, der nu sidder ved Magten, har Ansvaret for, at det ikke, den Gang det havde Magten, benyttede den overfor Landstinget til at sætte det Stolen for Døren. De have haft Chancer, som ingen anden Regering nogen Sinde har haft. Vi kunde nu have haft en bedre Retsreform, saafremt de Herrer selv havde villet det.

Den højtærede Minister sagde, at vi ogsaa for Dommernes Skyld burde have Retsreformen gennemført. Deri er jeg enig med ham. Dommerne ere heller ikke tjente med den nuværende Tilstand. Den højtærede Minister sagde, at Dommerne ikke vare tjente med, at Folk troede, at der gik langt værre Ting i Svang indenfor Forhørskamrene, end der gjorde. Jeg tror nu, at der gaar langt mere i Svang, end man er tilbøjelig til at tro, det kommer kun ganske glimtvis frem, som naar

det for Eksempel oplyses, hvad Birkedommer Sylow har sagt overfor en Arrestant: „Jeg skal holde dig, til der gror Mos paa Ryggen af dig, hvis du ikke tilstaaar“. Jeg kunde nævne Eksempler fra den allerseneste Tid. De lyde maaske ikke saa slem, men naar man ser rigtig efter, er det en Optræden fra Dommernes Side, der kan tvinge Arrestanter til at tilstaa noget, de ikke have gjort. Jeg nævner som Eksempel, at en Dommer sagde til nogle Arrestanter, hvis Tilstaaelse ikke var overensstemmende i alle Dele: „Ja, ja, saa blive I her; jeg kan gaa hjem og spise min gode Middagsmad; men I blive satte ned i jeres Celle igen, og der faa I Lov at blive siddende, og saa komme I op en Gang hver ottende eller fjortende Dag og blive forhørte, og ere I ikke enige, komme I derned igen“. Det er ikke saa forfærdeligt som det, Birkedommer Sylow i sin Tid har gjort, men det er i høj Grad egnet til at bringe disse Mennesker til at blive enige om en Tilstaaelse, selv om den ikke er sand. De se i Aanden deres Hjem gaa halvvejs til Grunde, se deres Børn længes efter Fa'r, som de pleje at komme over til og hilse paa om Morgen. Alt dette piner dem i den Grad, at de sige: Ja, ja, lad os saa tilstaa for dog at komme ud af dette her. Dommere bruge ofte Skældsord, som ere egnede til i høj Grad at deprimere Arrestanterne, ja, de true dem endogsaa med Prygl. Der er meddelt mig et Tilfælde, hvor en Dommer har sagt til en Arrestant: Gjorde jeg Dem Deres Ret, tog jeg min Stok og gennemhøvede Deres Rygstykker. Noget saadant siger Dommeren ikke, naar vi have offentlig Forhør. Derfor maa vi have offentlig Forhør gennemført, og derfor maa vi have Retsreformen gennemført, som netop instituerer offentlige Forhør. Tilstanden er uholdbar. Det gaar alt for meget ud over de svage i Samfundet, som ikke have den Retshjælp, som de velhavende kunne skaffe sig. Det er ogsaa en af Grundene til, at jeg mere og mere er kommen til Klarhed over, at vi maa have en Reform af vor Retspleje, den være, havde jeg nær sagt, saa daarlig, som den vil. Daarligere end den nuværende Retsreform bliver den vel forhaabentlig ikke. [Justitsministeren (Bülow): Den nuværende Retspleje?]. Ja, jeg mente for øvrigt, daarligere end den Retsreform, som er paa Stabelen, bliver den forhaabentlig ikke. Hvis den højtærede Minister virkelig kan gennemføre en Retsreform, vil jeg for mit Vedkommende være ham taknemmelig, og saa tror jeg ogsaa, at vi